

ſtemmelse, mit Endringsforſlag under Nr. 4 gaaer ud paa at forandre. Man har nemlig udſtuddt den Beſtemmelse, ſom fandtes i Lovforſlaget, at Eleverne ſkulle indkaldes til Møde for Examenscommiſſionen i Hold efter Begyndelsesbogsſtaverne af deres Eſternavn, hvorimod man ſiger, at de ſkulle indkaldes i „paſſende Hold“. Følgen heraf vil blive, at man, naar Examen hvert Aar ſkal afholdes paa 3 forſkjellige Steder i Landet, kan og vil indkalde omtrent ſamtlige Elever fra eet Seminarium paa eengang og examinere dem; derpaa kan man indkalde Eleverne fra et andet og endelig de private; men derved opnaaer man aldeles ikke, hvad jeg har tænkt mig ſom noget af det Væſentligſte, man vilde opnaae, nemlig, at Eleverne ſtilles aldeles lige, idet de vedkommende Cenſorer og Examinatorer næſten ikke have noget Begreb om, hvorvidt de ere fra offentlige eller private Seminarier. Dette anſaae jeg for et af de væſentligſte Fortrin ved Loven, og jeg troede, at Vedkommende kunde være godt tjente dermed. Jeg vil ikke dermed ſige, at Noget vilde dømmes eller handle urigtigt i ſaa Henſeende, men efter, hvad der er kommet frem fra mange Sider, har en ſtor Deel af dem, ſom vilde ſaa med denne Sag at gjøre, et ſaa eenſidigt Blik paa den, en ſaa forudſatt Mening om den; de betragte det i den Grad ſom aldeles givet, at de, der komme fra Statsſeminarierne, i enhver Henſeende ſtaaer ſaa høit over dem, ſom blive uddannede privat, at det vil være meget vanſtelligt for de Herrer at ſee paa diſſe to Hold af uddannede Seminarifter med aldeles uheldet Blik. Den Mening er nu tilſtede i Folket, at de to Claſſer Elever ikke ere ſtillede under lige Betingelſer, men den vilde være bragt aldeles til Taushed, naar den Ordning, ſom Folkethinget havde vedtaget med Henſyn til Elevernes Indkaldelse var bleven bibeholdt, hvorimod den ved den Ordning, ſom her er foreſlaaet, viſtnok i Tiden vil kunne ſøge meget rigelig Næring, og det troer jeg ikke er heldigt. — Endringsforſlaget under Nr. 5 er en naturlig Følge af Endringsforſlaget under Nr. 1; thi hvis dette bliver vedtaget, og Examen alſaa ſkal afholdes hvert Aar her i Kjøbenhavn, maa ſelvſpølgelig den Beſtemmelse i 4de, 5te og 6te Linie af §

5, at Eleverne ſkulle opgive, hvor de ønske at aflægge deres ſkriftlige og mundtlige Prøve, udgaae. — Idet jeg ſaaledes ikke kan ſee Andet, end at Lovforſlaget efter de Forandringer, ſom ere vedtagne i det andet Thing, aldeles ikke ſvarer til den Henſigt, hvori det er indbragt, og ſom af Folkethingets Udvalg tydelig er udtalt, har jeg ikke kunnet beſølige mig med ſtiltende at lade Loven gaae igjennem her. Folkethingets Udvalg udtaler ſig i ſin Betænkning ſaaledes, ſom jeg med den høitærede Formands Tillabelſe ſkal oplæſe: „Udvalgets Medlemmer ere fremdeles enige om, at naar Examensvilkåarene virkelig ſkulle gjøres lige for Alle, ſaa kan dette ikke blive henſigtsmæssigt udført paa anden Maade end ved Oprettelſen af en Examenscommiſſion, der prøver ſamtlige Aspiranter og er indrettet paa en ſaadan Maade, at dens Medlemmer kunne antages i alle Henſeender at ſtaaer lige fordoms frit og uafhængigt med Henſyn til Prøven og Dommen over de enkelte Examinander.“ Jeg ſkal nu ikke tillade mig ſelv at udtale nogen Dom om, hvorledes Sagen vil ſtille ſig efter, hvad Landſtinget har vedtaget, men jeg vil benytte en Mand's Ord, ſom ingenlunde er venlig ſtemt imod det hele Forſlag, og ſom dannede et Mindretal i det Udvalg, Landſtinget havde nedſat i Sagen, i hvilken Egenſkab han fraraadede at vedtage Loven. Han giver en Skilbring af, hvorledes Landſtingets Udvalg har fundet det paſſende, at Sagen bliver indrettet, og derpaa ſiger han: „Naar nu Seminarierne, der ſidder i Examenscommiſſionen, kommer til at prøve og bedømme paa eengang ham fuldkomment fremmede Examinander og ſine egne Elever og i Reglen vel netop i de Sag, hvori han har været deres Lærer, vil Uligheden rigtigt falde i Dinene og efter Manges Formening viſt naae Grænsen for Ubillighed.“ Dette er hans Skilbring af, hvorledes Forholdet herefter kan og formodentlig vil ſtille ſig. Jeg veed nu meget godt, at man til Fordeel for Loven kan ſige, at det inteffteds ſtaaer dert, at Seminarierne ſkulle være Medlemmer af Examenscommiſſionen. Det ſtaaer der ikke, men der har ſtaaet i Loven, at de ikke maatte være Medlemmer af Examenscommiſſionen,